

Gen. Żymierski przed sądem.

Z całej Polski.

500-LECIE CECHU KRAWIECKIEGO.

Poniedziałkowe posiedzenie Sądu wojkowego w sprawie generała Żymierskiego rozpoczęło się o godzinie 9 m. 20. Pierwszy znowała generał dywizji Władysław Sikorski był prezydentem i były minister spraw wojskowych. Zezwania jego wzbudziły zrozumiałe zainteresowanie nie tylko sądu i prasy, ale i publiczności, która zapelniała salę posiedzeń.

ZEZNANIA GENERAŁA SIKORSKIEGO.

— W marcu 1924 r. wydałem rozkaz organizacji szefostwa administracji, w którym to rozkazie szef administracji był odpowiedzialny za wykonanie budżetu i za zawieranie wszelkich umów. Ze sprawą „Protektu” zapoznałem się dopiero po interpelacji na komisji sejmowej i po atakach w prasie. Wówczas sam uświadomiłem sobie do Ralomia, aby zwiędzić fabrykę. W sprawie grupy Skulski — Świętochowski informowałem mnie, jak również interwiewowałem mnie w sprawie „Protektu” — posel Popiel. General Żymierski komunikował się ze mną w sprawie „Protektu” i mówił, że w ogólnym o finansowaniu przedsiębiorstwa przez Bank Zjednoczonych Kooperatywy.

— Adw. Szurlej. Jaki raport otrzymał pan general od Korpusu Kontrolerów w sprawie „Protektu”?

Gen. S. Raport bardzo przychylny.

Adw. Szurlej. — Czy uważał pan za wskazane założenie fabryki maszyn gazowych.

Gen. S. — Uważałem to za konieczność. Osobiście stałem zawsze na stanowisku popierania wojennego przemysłu krajowego.

Adw. Szurlej. — Czy pamięta pan gen. o atakach Kunmanta i jego zażaleniach?

Gen. S. — Tak, lecz o ile pamiętam ataki te były bezpodstawne.

Adw. Szurlej. — A zażalenia Zielińskiego w sprawie gaboine?

Gen. S. — Po wyjaśnieniach szefa departamentu budownictwa uważałem je za nieistotne.

OPINIA GENERAŁA SIKORSKIEGO.

— Adw. Szurlej. — Jaka jest opinia pana generała o generale Żymierskim?

Gen. Sikorski. — Generala Żymierskiego uważałem za młodego i mało doświadczonego na tak odpowiedzialnym stanowisku. Jednak 1924 i 1925 roku general Żymierski wnosił dużo inicjatyw i energii. W dziale administracji armii pokazywał duże zasługi. Generala Żymierskiego uważałem jako dopełnienie gen. Majewskiego.

Prok. — Czy w czasie pobytu pana generała z generałem Żymierskim w Paryżu, były wyznaczane dyjety i czy gen. Żymierski mógł z tego tytułu coś zaoszczędzić?

Gen. S. — Były wyznaczone dyjety, a ponieważ w swej podróży korzystał z praw francuskich oficerów, general Żymierski mógł sporo oszczędzić.

DALEJ ZEZNANIA ŚWIADKÓW.

Franciszek Kwieciński, dziennikarz red. „Głosu Codziennego”, i Müller były właściciel fabryki w Radomiu. Obaj przychylnie dla gen. Żymierskiego.

Świadek Berman, założyciel Banku Zjednoczonych Kooperatywy.

— W roku 1923 byłem jednym z założycieli Banku Zjednoczonych Kooperatywy. Bank ten małe oparcie na kooperatywach N. P. R. i częściowo socjalistycznych miał silne podstawy finansowe. Pierwotnie prezesem B-ku był p. Młynarski. W roku 1924 ze względu na osobiste wycołałem się z Banku. Generala Żymierskiego poznałem za pośrednictwem p. Popiela, po powrocie generała z Paryża.

Przew. — Czy świadek dawał prezenty generalowi Żymierskiemu?

Świadek. — Owszem, raz dałem lampę. Upierdnie sprzedawałem gen. Żymierskiemu umiłowanie szalunku, był to tak mały obiekt, że ceny jaką pobrałem, nie pamiętam.

KAPITAŁ ZAKŁADOWY A PENSIJA OFICERA SZTABU.

Prok. — Jaki kapitał zakładowy Banku Zjed. Kooper.?

Świadek. — Nie pamiętam.

Prok. — Może pan ekspert zechce to stwierdzić.

Ekspert. — Kapitał zakładowy w marcu 1923 wynosił 50 milionów marek.

Prok. — A jaka była pensja wówczas oficera sztabu?

Ekspert. — Pensja moja w marcu 1923 roku wynosiła 48 milionów marek.

Świadek. — Data 1923 roku jest datą zatwierdzenia statutu, podczas gdyśmy kapitał

zakładowy ustalili już w roku 1921

Gen. Żymierski. — Czy świadek mnie zapoznał z p. Bielecką?

Świadek. — Tak, ja.

Świadek Skulski był prezydentem, zeznał, że zwrócił się do niego major Sarnek i Sarnie w sprawie założenia fabryki maszyn gazowych. Grupa francuska ofiarowywała 40 proc. akcji. Sprawą tą jednak bardzo się nie zainteresowałem.

Świadek Świętochowski Ryszard zeznał, że 1924 roku zwrócił się do ówczesnego ministra spraw wojskowych generała Sikorskiego z zapytaniem, czy grupa Skulski — Świętochowski będzie dobrze widziana, na co otrzymał przychylną odpowiedź.

Adw. Szurlej. — Czy nie proponowano panom budowy fabryki maszyn gazowych?

Świadek. — Owszem. — Sędzia śledczy. Podczas zeznań bowiem oświadczył mi, że jest to sprawa bardzo aktualna.

PO PRZERWIE.

Po przerwie zeznał pułkownik Maciszewski, szef korpusu kontrolerów.

— Znałem umowę z Protektą, która była przeprowadzona formalnie.

Gen. Żymierski. — Kto załatwiał kwestję kalkulacji cen i kto wytyczał z wnioskiem o oprocentowanie załączek.

Świadek. — Odnosny departament.

Gen. Żymierski. — W śledztwie zarzucono mi, że nie współpracowałem z korpusem kontrolerów, czy to jest prawdą?

W upalnej atmosferze

I PRZY PUSTYCH ŁAWACH RZĄDOWYCH OBRADOwał SEJM.

Warszawa, 12.7. (Tel. wł.) Sejm spędził dzień dzisiejszy niezmiernie pracowicie. Rano żmudne obrady komisji, popołudniu przy ogromnym upale plenarne obrady Sejmu. Wysłuchano długiego, nużącego referatu po sta Państwa o ustawach samorządowych.

Następnie męczące głosowanie skutkiem obniżenia mniejszości narodowych, które wykorzystywały każdą sposobność dla prze prowadzenia intensywnego głosowania.

O godzinie 10 wieczór przerwa kilkumiesięcowa, aby ochłodzić.

Następnie dalsze obrady do północy.

Ławy rządowe puste. Symbol stosunków Rządu do Sejmu. Rząd nie wykazał najmniej szego zainteresowania sprawami tak nieszczęśliwie ważnymi, jak ustawy samorządowe, nie wydał swej opinii, nie zjawiał się aby określić do nich swój stosunek.

Tak samo zachował się i w innej kwestii. Komisja budżetowa zaprosiła ministra skarbu na swe posiedzenie, aby poruszyć szereg doniosłych zagadnień z zakresu polityki finansowej państwa. Minister skarbu obiecał, jednak już dziś wiadomym

Świadek. — Pan general bodaj, że najbardziej wydatnie z nami współpracował i pana generała współpracę z nami cechowała duża inicjatywa i brak cienia biurokratyzmu.

KILKA SŁÓW O PRZEDWSTĘPNYM ŚLEDZTWIE.

Po zbadaniu pułkownika Maciszewskiego przy drzwiach zamkniętych i po otwarciu posiedzenia jawnego prokurator poprosił sąd, by został zbadany świadek pułk. dr. Zieliński, sędzia śledczy.

Po replce adw. Szurleja, który uważa, że świadek ten powinien być przesłuchany dopiero po wyczerpaniu listy świadków. Sąd jednak postanowił świadka zaraz zbadać.

Po wyjaśnieniach sędziego śledczego, prokurator prosi sąd o pozwolenie ścigania oskarżonych gen. Żymierskiego i pułk. Burgieł - Majczyńskiego za obrażenie urzędnika, któremu oskarżeni zarzucili jednostronność śledztwa.

Adw. Szurlej. — Wniosek pana prokuratora uważam tylko za demonstrację, gdyż nie posiada znaczenia proceduralnego, jednocześnie proszę sąd o zaprotokółowanie, że prokurator w swych chwałach nazwał sędziego śledczego pułk. Zielińskiego, najmniejszym, najczulszym i najbardziej prawnym.

Przewodniczący przerywa obrońcy i oznajmia, że decyzję w tej sprawie ogłosi na następnym posiedzeniu, poczem odrzuca rozprawę odrzuca do dnia następnego

się stało, że na posiedzenie nie przybędzie. Obrady komisji odroczone do środy rano, a niektórzy sądzą, że minister skarbu umotywuje listownie swe nieprzybycie. Tymczasem przyjeżdżam Rady min. odbywają się ważne na rady nad sytuacją gospodarczą Rzplitej. Czy ba potrzebna jest współpraca społeczeństwa z Rządem w tej dziedzi co bądź ciężkiej sytuacji finansowej państwa.

Posel Kozłowski, przemawiając w końcu obrad, dziękował tym klubom, które nie zgłosiły żadnej poprawki do ustaw samorządowych, a mianowicie klubom: ukraińskiemu, białoruskiemu, niemieckiemu, żydowskiemu i klubowi pracy, oraz Rządowi, który nie miał nic do powiedzenia w tej sprawie, wnioskując z tego, że ustawa samorządowa im odpowiada. Jeżeliby bowiem nie odpo wiedziałaby wywołać jakieś sprostowanie, sądzi przeto, że w trzecim czytaniu ustawa przejdzie bez zastrzeżeń. (Okłaski i weselisko).

Dalszy ciąg obrad Sejmu we środę o godzinie 11 rano.

Echa Śląskie.

CUDEM OCALENI.

Na przejeździe kolejowym koło Ligoty miała wczoraj miejsce katastrofa samochodowa, która tylko szczęśliwym wypadkiem nie pociągnęła za sobą ofiar. W chwili przejazdu samochodu na tor kolejowy zapadła zapyry przez co samochód został uwieczniony. Na widok nadjeżdżającego pociągu pospiesznego przeważeni pasażerowie powyskakowali z auta i cudem tylko zdolali uniknąć śmierci. Samochód został doszczętnie zderżony.

WAKACJE DZIECI ŚLĄSKICH.

We wtorek dnia 12 b. m. z dworca w Bytomiu wyjechały dzieci: mniejszości polskiej szkół śląskich na wakacje do Polski. Odjaził nastąpił o godzinie 7 wieczorem w je dnym transporcie specjalnym podjęciem postawionym przez polską Dyrokcję kolei w Katowicach ze samych wygodnych wagonów pułmanowskich. Transport obejmował 500 dzieci z całego Śląska Opolskiego. Dzieci jechały w towarzysztwie konwojentów i konwojentek. Do Katowic towarzyszyły transportowi kierownik polskiego Towarzystwa szkolnego na Śląsku Opolskim p. dr. Michał Łek z Bytomia. Dzieci zegnane były przez rodziców, członków polskiej rady szkolnej i przedstawicieli tut. prasy polskiej. Przy odjeździe transportu był obecny konsul szwajski, który imieniem bytomskiego konsulatu generalnego życzył dzieciom szczęśliwej podróży i dobrego wakacyjnego pobytu w Pol-

sce. Transport podzielono w Katowicach na dwie części, część większa udała się do Warszawy, skład rozdzielczy będzie na poszczególne kolonie letnie, część mniejsza udała się do Poznania, skład również rozobraną będzie na poszczególne kolonie letnie.

OGÓLNOKRAJOWA WYSTAWA GOSPODARCO-SPOŻYWCZA W KATOWICACH 1297 R.

Zwracamy uwagę szerokim kołom przemysłowym i kupieckim, że łącznie z ogólnokrajową wystawą gospodarczo-spożywczą, ukazuje się Przewodnik Wystawowy. Z ramienia Komitetu wykonawczego ma jedyne i wyłączne prawo akwizycji i wydania tego przewodnika Polska Agencja Reklamy „Par” oddział w Katowicach.

Zaznaczamy, że współpracownicy i przedstawiciele tej agencji wyposażeni są w legitymacje z fotografią, którą na żądanie okazują mają.

Dotyczy do naszej wiadomości, że z okazji powyższej Wystawy różnie, nie uprawnione osoby wyzyskując miano Wystawy i Komitetu tejtę, zbierają ogłoszenia do wszelkiego rodzaju wydawnictw własnych, nie mających nie wspólnego z Komitetem Wystawowym, a zutytułowanych szumnie „Przewodnikiem lub Drogowskazem” wystawowym i t. p. Ostrzegamy przed tego rodzaju szalbierstwem.

Adres Komitetu wykonawczego: Katowice, ul. Pocztowa 16, Tel. 2147a 4498.

TRAGICZNA ŚMIERĆ.

J. E. ks. biskup dr. Kubina stworzył dla kleryków nauczycielsko w Łosławiu, aby mogli tam spędzić część wakacji. Niestety już w pierwszych dniach pobytu w tym letnisku zdarzył się smutny wypadek śmierci jednego z kleryków, Lucjana Ościsła z Radomka, który w ubiegłą ubiegłą sobotę bez wiedzy ks. rektora poszedł się kąpać i utonął. Umarł przed rokiem po złożeniu matury w gimnazjum w Radomsku wstąpił do Seminarium i cieszył się ogólną sympatią.

BANDA SZPIEGOWSKA

Władze bezpieczeństwa na terenie województwa Wileńskiego wpadły na trop okrytej afery szpiegowskiej, działającej na rzecz Sowietów.

Organizacja ta, obejmująca teren całego województwa, posiadała szereg ekspozytur w różnych miejscowościach, kierowanych przez oddanych sobie za wysokie wynagrodzenie ludzi.

Dokonano licznych aresztowań. Obecnie prowadzona jest dalsza likwidacja tej afery, wobec czego szczegóły śledztwa trzymane są w tajemnicy.

TAJEMNICA SAMOBÓJSTWA LEKARZA.

W poniedziałek przed południem dokonano w Poznaniu zamachu samobójczego przez zaficie cyanku potasu lekarz mieszkający dr. Broeckere. Ciężko chorego przewieziono do szpitala miejskiego, gdzie poddano natychmiastowym zabiegom lekarskim. Rano został dr. Broeckere na rozkaz prokuratury z nie wyjaśnionych dotąd przyczyn aresztowany i przesłany do sędziego śledczego, w którego gabinecie właśnie samobójstwo popełnił. Przy desperacie znaleziono również rewolwer. Równocześnie z dr. Broeckere aresztowany został właściciel drogerji Tadeusz Dwo rzanski.

Na miesie wywołała te wypadki ogromne poruszenie.

ZAMORDOWANIE LISTONOSZA I RABUNKI.

Okolo godz. 11 przed południem listonosz Stefan Lewkowicz wszedł do domu nr. 91 przy ul. Piłsudskiego, gdzie mieszkał muzeum miejskie. Na klatce schodowej i piętra napadło go z tyłu 3 bandytów, którzy zadali mu nożami sprężynowymi rany w głowę i w serce.

Bandyci zabowali listonosza torbę z pieniędzmi, w której znajdowało się 27.000 złotych, przeznaczonych dla jednej z łódzkich firm i zbiegli w niewiadomym kierunku.

Lewkowicz zmarł z odniesionych ran. Prze prowadzone energiczne śledztwo wykazało, że we wspomnianym domu Lewkowicz miał odnieść tylko jeden złoty, który należał po czta pod adresem muzeum miejskiego od nieznanej nadawcy. Okoliczność ta wyjaśniła odrzuca całą sprawę, okazało się bowiem, że był to zgóry uplanowa zamach rabunkowy niewykrytych dotąd bandytów. Oni to właśnie wysłali pod adresem muzeum miejskiego 1 złoty, aby zwabił w ten sposób listonosza, na którego też czatowali zawczasu

IDEA „ANSCHLUSSU”

Od pewnego czasu sprawa połączenia Austrii z Niemcami, inaczej mówiąc idea „anschlusu”, poczyniła niepokoić Europę.

Lansując tę ideę coraz częściej na swych szpaltach dzienniki niemieckie i austriackie, wspominały o niej na zjeździe b. kombatanów w Paryżu delegat austriacki. Prasa francuska, nie na żarty zatruwająca, ostrzegała przed niebezpieczeństwem mogącem wyniknąć z realizacji koncepcji „anschlusu”.

Jak się sprawa przedstawia w swej istocie? Na czym polegałoby ewentualne niebezpieczeństwo? Kto może odnieść korzyść z tego połączenia?

Kwestia połączenia Austrii z Niemcami w jedno państwo omawiana była na konferencji pokojowej w Wersalu w 1919 r. Ententa stanowczo przeciwstawiła się tej myśli.

Sądono, że w ten sposób kładzie się mianość na obiektywności Niemcy i Austrię, że separując dwa narody niemieckie oddaje się je w większą zależność Entencie, a przez to samo chroni się Europę od konsolidacji sił niemieckich dla urzeczywistnienia myśli odwetowej. Warto przytem nadmienić, że jeden z najwybitniejszych polityków światowych doby współczesnej, o umyśle daleko przewyżającym i jak nikt realnie ujmującym zagadnienia polityczne i społeczne — Roman Dmowski, uważał, że dla bezpieczeństwa Europy lepiej nie bawić się w iluzje i zgodzić na połączenie Austrii z Niemcami, dla równowagi jednak oddając Polsce Prusy Wschodnie. Dmowski wychodził z założenia, że do „anschlusu” wczesniej czy później dojść musi, bowiem będzie on naturalną tendencją rozwojową obu narodów i temu nikt w przyszłości nie będzie mógł przeszkodzić, natomiast idea z wybitną ochotą „drang nach Osten”, trzeba przeciwnie silnie mocarstwom Polskę, co jest nie do pomyślenia, gdy na jej peryferji i to najzwyklejszej, bowiem na krawędzi morza, znajduje się wóró, w postaci Prus Wschodnich, uszczuplający dostęp Polski do morza.

Przewidując daleko naprzód myśl Dmowskiego została odziedziczona i obecnie jesteśmy świadkami wzmagającej się akcji austriackiej i niemieckiej, zmierzającej do połączenia obu państw.

Połączenie to w obecnych warunkach stwarza niewątpliwie niebezpieczeństwo, w szczególności dla Małej Ententy, a tymczasem i dla Polski, która w ten sposób byłaby poważnie zagrożona nie przez małą, nie przez znaczącą Austrię, ale przez potężne jednolitą państwo germańskie. Lapa niemiecka (Austria), która w chwili słabo jest ze spoloną z organizmem ekspansji niemieckiej na Wschód, doznałaby sprawności i potęgi nie tylko jakiej i wzerałaby się coraz potężniej pomiędzy narody słowiańskie.

Jasnym jest, że „idea anchlussu” spotyka się w Berlinie z żywym oddźwiękiem i gwałtownym poparciem polityków pruskich.

A jaka opinia panuje w Austrii? W Austrii ściera się dwa prądy. Jeden, którego wyrazicielem jest potężne stronnictwo chrześcijańskie — społeczne, godzi się na połączenie pod warunkiem zmniejszenia wpływów Prus. Stronnictwo chrześcijańskie — społeczne, według „Reichspostu”, gotowe byłoby podjąć dyskusję na temat „anschlusu” dopiero wtedy, kiedy w Niemczech obłożona zostanie hegemonja Prus, kiedy Niemcy zrzekną się konstytucji Weimarskiej i z obecnego państwa centralistycznego przeistoczą się w „federację szczepek niemieckich”.

Niemniej ciekawy jest drugi pogląd — so cjalistów. Byli oni po przewrocie politycznym najgorliwsiymi propagatorami idei zjednoczenia austro — niemieckiego. Jednak ostatnio nastąpiło pewne oziębienie, czemu wyraz daje pismo socjalistyczne Bauer w mie ścieżniku „Kampf”.

Zdaniem Dr. Bauera, najpierw nastąpić musi wielka rewolucja społeczna, zmieniająca dotychczasowy ustrój polityczny Europy, a dopiero później może być mowa o połączeniu. Artykuł swój kończy słowami: „Anschluss do piero wtedy będzie mógł być uskuteczniiony, kiedy z przewrotu rewolucyjnego zrodzą się nowe Niemcy. Jednak nie będą to Niemcy niemieckie, ale blok niemiecki, do którego przynależą Niemcy i blok niemiecki, do którego przynależą Niemcy i blok niemiecki”.

Tak więc wśród stronnictw austriackich istnieje poważne zastrzeżenie polityczne co do natychmiastowego połączenia się. Niemniej idea „anschlusu” zyskuje coraz więcej zwolenników, a w obecnym rządzie posiada większość za sobą.

Do realizacji jej prą gwałtownie Niemcy, dla nich posiadają bowiem największe znaczenie polityczne i strategiczne, szachując z podobną Małą Ententę

To też i Polska nie może obojętnie przyglądać się tej akcji konsolidującej siły niemieckie, w sytuacji, jako północna macka niemieckie, w sytuacji, gdy Prusy Wschod-

nie, jako północna macka niemiecka coraz bardziej stają się bojowe i agresywne. W takich warunkach nie pozostaje nic innego, jak przeciwstawić się wszelkimi

siłami koncepcji „anschlusowej”. Przeciwnie stawiają się jej też gwałtownie: Francja, Włochy i Mała Ententa. Wszyscy, którym zagraża odwet niemiecki. S. A.

W ciągu kilku godzin żywny kraj zamieniony w pustynię.

PRZYCZYNA KATASTROFY W SAKSONJI. — LICZBA OFIAR SIĘGA 160 OSÓB. — WSTRZĄSAJĄCE SZCZEGÓŁY POWODZI. — NĘDZA I GŁÓD WŚRÓD POWODZIANY. — OPOWIADANIE NAOCZNEGOŚWIADKA. — SKUTKI POWODZI.

Cale Niemcy okryły się żalobą z powodu strasznej katastrofy obierana się chmury i powodzi w Saksonji. Jest to największa katastrofa tego rodzaju, jaka

od niepamiętnych czasów zdarzyła się w Europie.

Liczba ofiar według ostatnich wiadomości dosięga 160 osób.

Kłopotliwa sytuacja tej powodzi jest tym razem dotkliwsza dlatego jeszcze, że nawiadziła ona ludność ubogą, podgórną, żyjącą z ciężkiej pracy, bo zdobywającą środki do życia.

Nędza wśród powodzi straszliwa. Władze zorganizowały co prawda natychmiastową pomoc, by przynajmniej dostarczyć najbardziej potrzebnych środków żywności, lecz nie sienie pomocy jest bardzo trudne z uwagi na fatalny stan komunikacji.

Obraz zniszczenia,

mroziący krew w żyłach;

zaczyna się ono niemal zaraz za Dreznem w kierunku granicy czesko-saksońskiej. Węzytka ogrody i łąki zalane wodą i zasypane mulem; na drogach zebrała się ludność, lamentująca nad katastrofą, która wszystkich dotknęła. Węzdytka widzi się ludzi, pompujących wodę z domów, która gdzieśgdzieś do chłodziła

do wysokości trzech metrów,

sięgała więc do połowy ścian.

Wzburzone fale rzeki Müglitz porwały masy drzew: stłumione drzewa płynęły wraz z potokami wody, niszcząc i łamiąc ze straszliwym hukiem wszystko, co napotykały po swej drodze. Nawet most żelazobetonowy został w pewnym miejscu zerwany i od rzucony o 150 metrów.

W innym miej-cu

porwany został samochód ciężarowy,

fale go przerzuciły na drugi brzeg, tam roz biły go w drzazgi. Wszystkie mosty kamienne zniszczone aż do fundamentów. Domy drewniane zostały powywracane, fale postawiły je do góry dachami. Tama kolejowa podmyta została i zniszczona, a szyny woda o dzuściła na setki metrów.

Woda powyrzynała się w brzegi tak silnie, że porwała je gdzieśgdzieś od 12 do 15 metrów w głąb. Wszędzie obraz beznadziejny. Wprawdzie straż ogniowa, żołnierze oraz robotnicy drogowi, telegraficzni starają się doprowadzić do porządku, lecz rozmary kłębszą straszną.

Naoczny świadek katastrofy powodzi, pochodzący z miasta Pirna, opowiada, że około godziny 2 w nocy usłyszał nagłe

złowrogi szum rozpetanych wód,

podobny do głuchego grzmotu. Wykoczył z łóżka, poczem chciał wydość się na ulicę. Ale w tym właśnie momencie brama nie wytrzymała naporu wód, które wdarły się na klatkę schodową i znalazły ją na kilka metrów wysokości. Mieszkańcy domu schronili się na dach, gdzie prześledzili całą noc. Do uszu ich dochodziły

przeraziłw krzyki wołających o pomoc.

Zatykaliśmy uszy — opowiada świadek, gdyż nikt nikomu nie mógł śpić z pomocą. Z gmachu dworca w Pirna wyciągnięto 13 trupów. Stan wody był o półtora metra wyższy od najwyższego poziomu wód s. r. 1897, kiedy to

najstraszniejsza powódź nawiedziła tę okolicę.

Światło zgasło, gdyż przewody elektryczne

zostały poprzerywane. W poszczególnych domach działy się straszne sceny. W jednym z domów pewna matka trzymała na ramionach swą 11-letnią córkę, gdy ją uratował przed utonięciem. Woda zalewała dom coraz więcej.

W rezultacie matka utonęła, dziecko zostało uratowane.

W innym domu wody wyrwały z rąk ojca półtoraroczne dziecko, które utonęło. Ojca uratowano. Spustoszenia, których dokonała powódź w dolinie rzeki Müglitz i Gottleuba, są straszne.

Wszystkie mosty, szosy, tory kolejowe i ulice są zniszczone do szczytu.

Przewody telefoniczne i telegraficzne poprzerywane.

W dolinie rzeki Gottleuba naliczono

78 trupów.

W dolinie rzeki Müglitz znaleziono około 43 zwłok. Nawet nowe mosty z żelazobetonu zostały zniszczone.

Szyny kolejowe woda zafosła na kilkaset metrów. Na przestrzeni pół kilometra na miejscu szosy powstał dół około 2 metrów głębokości. Wszystkie domy z drzewa zostały wyrwane. Fale powodzi, które runęły na miasto Pirna, zniszczyły nawet domy budowane z kamieni. W Glasshuttentroje ludzi, grających w karty w restauracji zostało zalanych nagłym przypływem wód.

Wody zabierały z sobą wszystko, co spotkały po drodze. Można było widzieć pływające meble, sprzęty kuchenne i wiele innych przedmiotów użytku domowego. Prąd rzeki był tak silny, że nawet góry kruszczone nie mogły mu się oprzeć. W kilku miejscowościach domy zostały zniszczone z powierzchni wraz z fundamentami.

W Gottleuba zostały zatopione 4 osoby. Cztery gmachy uległy. Akcje ratunkową prowadził saperzy Reichswehry.

W miejscowości Weesenstein naliczono 6 zabitych. Dotychczas jeszcze niema połączenia z tą miejscowością.

W Glasshuttent pociąg osobowy do połowy jest zamurzony w rzecze Müglitz;

stwierdzono tam śmierć 14 osób.

Pięć trupów już wychylo.

Największych zniszczeń dokonała powódź w miejscowości w Berg Gieshübel, gdzie liczba ofiar dochodzi do 40. Calej szeregu domów zostały porwane przez fale. Woda w mieście sięga wysokości 3-ch metrów.

W Berg Gieshübel woda powala 15 domów. Po miejscowej aptece niema ani śladu.

Około 40 domom grozi zawalenie się.

Wszędzie dają się odczuwać dotkliwie brak żywności. Nowourządzony dom zdrojowy został formalnie zniszczony z powierzchni. W hotelu „Saskin” na dachu nocowało 40 osób. Wody rzeki Müglitz i Łaby niosą trupy zwierząt domowych oraz przedmioty domowego użytku.

Nasz dział radiowy.

PROGRAM RADJOWY

na środe 13 b. m.

WARSZAWA: Godz. 16.30 Audycja dla dzieci. Godz. 17.15 Koncert popołudniowy w wykonaniu Józefiny Bielskiej i Wincenego Rapackiego. Muzyka Cękka, arje i duety. Godz. 18.55 „Skrzynka pocztowa”. Godz. 19.50 przemówienie Jego Ekscelencji Ambasadora Francji p. La Roche i nac. dyr. P. R. Chamea. Godz. 20.30 koncert poświęcony muzyce francuskiej.

KRAKÓW: Godz. 19.15 „Prawie odczyt: Jedziemy na wakacje” wygłosi literatka p. Zofia Głńska - Stachowa.

POZNAN: Godz. 17.30 koncert kameralny w wykonaniu solistów.

WROCŁAW: Godz. 21.09 „Piękna młynareczka” — cykl pieśni Schuberta.

KRÓLEWIEC: Godz. 21.20 muzyka klasyczna - taneczna.

HAMBURG: Godz. 21.15 Pieśni i arje.

BERLIN: Godz. 20.30 koncert poświęcony starej muzyce w wykon. orkiestry i solistów.

WIEN: Godz. 20.00 Akademia koncertowa

W kleszczach wojnącej niemieczyny.

PRZESŁADOWANIE SZKOLNICTWA POLSKIEGO W NIEMCZECH. — PROPAGANDA KOLONIZACJI KRESÓW WSCHODNICH. — AGITACJA PRZECIWPOLSKA W AMERYCE. — A JAK JEST U NAS.

Zacięta walka niemieczyny z wszystkim co polskie przybiera zastraszające rozmiary, które muszą zwrócić uwagę całego społeczeństwa polskiego i pobudzić jego gotowość do obrony. Niemcy wyraźnie przygotowują się do walnej rozprawy z Polską, dążąc do tego na każdym polu pracy i życia. I tak na przykład władze niemieckie zamknęły niedawno szkołę polską w Essen, przeprowadziły uprzednio jakąś pozorną rewizję. Właściwego powodu zamknięcia szkoły dopatrzyć należy się w wysokim poziomie, na jakim nauka polska w szkółce tej stała. Zamknięcie nastąpiło wkrótce po odegraniu przez dzieci utworu scenicznego: „Zaświatowany flet”, połączonego z odtęciem tańców narodowych, które to przedstawienie wzbudziło w całej kolonii westfalskiej niechęć i entuzjazm.

Szkółka zamknięta została już po raz drugi, w ubiegłym bowiem roku, wkrótce po urzędzonym przez dzieci przedstawieniu, na które złożyły się deklamacje, tańce, śpiew, oraz utwór sceniczny „Królowa róż”. przybył radca szkolny dr. Br. Knapp i pod pretekstem, że zgłoszenie nauce dla nauczyciela nie jest jeszcze ze strony niemieckich władz szkolnych uregulowane, szkółkę na kilka miesięcy zamknął.

Czy nie należałoby tę samą broń użyć w stosunku do niemieckich szkół na terenie Polski, jako jedynego argumentu, który zdolny jest przemówić do Niemców.

A oto drugi objaw, który jasno wykazuje okryte zamary Niemców:

W mieście Dortmund, z okazji wystawy rolniczej, wystąpił Związek rolniczy Niemiec z propagandą kolonizacji wschodnich części Niemiec. Obrzumił plakat głoszący: „Najlepszą obroną przeciw nacierającym ludności słowiańskiej są osadnicy chłopcy”. W roku 1923 przypadało na każde tysiąc ludności 46.2 urodzin w Polsce a jedynie 21.6 urodzin w Niemczech. Jmkry pruscy boją się tego! Wschodnie Niemcy — dowodzi dalej Związek, zaludnione są o wiele rzadziej niż Polska. Na

kilometr kwadratowy przypadała w Małopolsce 104 ludzi, w „Polsce nadwiślańskiej” (I) — 99 — (chodzi o Królestwo), w b. zaborze pruskim (Niemcy p.ż. „Preussischpotten”) — 75 ludzi. A w Niemczech? Prusy Wschodnie — 57, Pomorze niemieckie — 53, Brandenburgia (bez Berlina) — 63 a rekord najniższy bije Meklemburgia: 38 mieszkańców. Dalej dowodzi Związek, że przez wzrost kolonizacji podnieść się produkcja przemysłowa, bo ośmiadnikom trzeba będzie inwentarza etc. etc.

Wakal Niemców z Polską odbywa się nieraz na terenach bardzo odległych, a więc i w Ameryce. Po zabójstwie Wojkowa potrafił Niemcy przemycić do prasy amerykańskiej niesłychane wiadomości o groźącej wojnie polsko-rosyjskiej. Na zasadzie tych wiadomości kół bankowe Wallstreet doszły do przekonania, że Polska jest krajem niebezpiecznym dla lokaty kapitałów. W związku z tem najpoważniejsi politycy niemieccy twierdzili, że „Polska nigdy nie otrzyma większych kapitałów ze Stanów Zjednoczonych. Kredyty amerykańskie dostaniecie chyba jedynie przez ręce niemieckie; tylko, że my wzamian coś niecoś zażdamy”...

A co się dzieje u nas? Weźmy pierwszy lepszy przykład z tego zakresu. Oto „Głos Wąbrzeński” w jednym z ostatnich numerów przytacza dane, stwierdzające, iż Niemcy zdolali wykupić na Pomorzu w okresie od 1 stycznia 1926 do końca lutego 1927 r. — 130 gospodarstw rolnych, liczących łącznie 1338 ha. 41 ar. 26 m. poza tem 2 większe majątki o obszarze 624 ha i 33 obiekty miejskie. Wśród nabywców znaleźli się dwaj z poza granic państwa polskiego (1 z Gdańska i 1 z Prus Wschodnich) reszta zaś z innych dzielnic Polski i to 24 z b. Kongresówki, 8 z Poznańskiego, 1 z Małopolski.

Niemcy walczą „skrycie i jawnie z Polską i odnozą sukcesy. A my? A my bawimy się w mrzonki pacyfistyczne lub wywołujemy upiornego ducha Lokarna dla... uspokojenia wyrzutów sumienia.

SL

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

13

Środa

Dziś Małgorzaty P.
Jutro Bonawentury B.
Wsch. słońca 330
Zach. „ 19 58

Kino teatry w Sosnowcu.

grają dzisiaj:

„Udziałowy” „Krzyżowa droga białych niewolnic”.

Teatr „Reduta” w Sosnowcu.

Do Sosnowca zjeżdża zasłużony dla pracy kulturalnej na kresach polskich zespół teatru objazdowego „Reduty” pozostające go pod kierownictwem Juliusza Osterwy. „Reduta” odegra „Księża Niezłomnego” tragedję Calderona przyswojoną literaturze polskiej przez Juliusza Słowackiego.

W świetnej inscenizacji Osterwy odegra „Reduta” „Księża Niezłomnego” pod gołęb niebem na boisku „Sokoła” przy ul. Kościelnej dziś we środę o godz. 9 wiecz. Przedstawienie odbędzie się w nastrojowym otoczeniu przy współudziale kilkudziesięciu aktorów i statystów. Miarą wartości tych przedstawięnia „Reduty” spotkały się wszędzie dotychczas ze szczerem zachwytem.

Blizsze szczegóły w afiszach.

Z cechu mistrzów murarskich.

Niedawno odbyło się nadzwyczajne zebranie cechu mistrzów murarskich pod przewodnictwem p. Jana Górskiego. Na zebraniu uchwalono wyasygnować w miarę możliwości z kasy cechowej zasiłki na poparcie gazety rzemieślniczej w Warszawie. Na piśmie cechu murarzy w Dąbrowie z dnia 28 b. m. w którym p. Malewski żąda odszkodowania w kwocie 25 zł. za wyjazd do Warszawy jako delegat zebrania postanowili odpowiedzieć piśmie, że sprawa zwrotu kosztów będzie rozpatrywana na zjeździe, zwołanym przez p. Malewskiego. Odczytano zebraniem listy w sprawie czeladzi i w sprawie trudniącego się przedsiębiorstwem budowlanym p. Lubelskiego. W sprawie tego ostatniego był wniesiony list do Magistratu m. Sosnowca, na co Magistrat nie dał żadnej odpowiedzi. Zebrani upoważnili Urząd cechu, by w podobnych wypadkach występował z zażaleniem do wyższych władz o ile który z miejscowych urzędów nie da odpowiedzi do 14 dni. Postanowiono rozesłać listy do członków załączających we wniesieniu ekladke ożłokowskich o uregulowanie w przeciągu 7 dni gotówką lub weksłami, w przeciwnym razie nieplacący będą skreśleni z listy członków, a o zażaległości celi wystąpi przeciwko nim na drogę sądową.

Turniej żywych szachów.

W nadchodzącą niedzielę 17 b. m. na boisku „Pogoni” w Katowicach odbędzie się o godz. 8 wiecz., przy świetle lamp elektrycznych niezwykle efektowny turniej żywych szachów. Impreza ta, nieznamą szerszemu ogółowi w Zagłębiu urządzana jest przez 8 p. nr. stacjonowany w Krakowie. Dochód przeznaczony jest na kupno sztandaru pulkowego.

Osobiste.

Wczoraj po powrocie z sześciotygodniowego urlopu, objął urzędowanie kom. Karbowski, kierownik Urzędu śledczego w Sosnowcu.

P. Czesław Wiślocki, praktykant referendarski w starostwie będzinickim i kierownik referatu administracyjno-karnego zamianowany został aplikantem sądu okręgowego w Katowicach z dniem 1 sierpnia r. b.

Z zarządu miasta Będzina.

Onegdaj obradował w Będzinie zarząd miasta, który wydał m. in. kilka zezwoleń budowlanych, uchwalił również przebrukować ulicę Zawodnią, oraz załatwił wiele spraw dogołych. W dniu dzisiejszym zbierze się komisja będzinickiej rady miejskiej w sprawie budowy chłodni przy rzeźni miejskiej.

Posiedzenie wydziału powiatowego.

Onegdaj odbył w Będzinie 301 posiedzenie usteupujący wydział powiatowy, którego skład w wyniku wyborów do rad gminnych zostanie w najbliższym czasie zmieniony. Wyznaczył załatwić cały szereg spraw wewnątrz

Zakończenie głodówki w więzieniu będzinickim.

WCZORAJSZE AWANTURY. — 18 ŻĄDAŃ ZBUNTOWANYCH WIĘŹNIÓW. — KO-NIEC GŁODÓWKI. BUNTOWNIKÓW NALEŻY UKARAĆ I WYWIEZĆ Z ZAGŁĘ-BIA.

W dniu wczorajszym więźnienie będzinickie było widowiskiem dalszych awantur więźniów komunistycznych, uprawiających głodówkę. Już od godziny 4 rano zbuntowani aresztanci rozpoczęli swoje krzyki i wycia. Więźniowie śpiewali międzynarodówkę i inne pieśni rewolucyjne, wykrzykiwali: precz z Polską i t. p. Od rana też na budynku więziennym wisiały trzy transparenty z prowo-kacyjnymi napisami. Niestety transparentów tych bez użycia siły nie można było usunąć. Próbowano to uczynić jeszcze dnia poprzedniego, lecz więźniowie obrzucili flaszkami straż więzienną, która nie chcąc czuwać użytku z broni, musiała się cofnąć.

Dla zlikwidowania zajść przybył z Warszawy prokurator Sądu apelacyjnego, jako zwierzchnik więźni w okręgu. Narady oraz pertraktacje z buntownikami trwały cały dzień. Więźniowie wysunęli ultimatum złożone z 18 żądań, jak np., aby cele były otwarte, aby więźniowie mogli dwa razy tygodniowo korzystać z dwugodzinnych odwiedzin bez kontroli, sześć godzin spaceru dla więzionych i t. d. i t. d. Jak sprawę załatwiono

— niewiadomo, dość, że o godz. 18.20 na skutek interwencji prokuratora warszawskiego go Sądu apelacyjnego więźniowie głodówkę zakończyli.

Powstałe obecnie pytanie w jaki sposób władze ukarać buntowników i czy więźniowie komunistyczni z Zagłębia zostaną przewiezieni z Będzina do innych więzień, w o-dległych zakątkach kraju. Należy bowiem stwierdzić, że obecność komunistów z Zagłębia w więzieniu będzinickim staje się mimo-woli atutem agitacyjnym wśród czerwonych wyrostków. Dość wspomnieć, że w ub. poniedziałek awantury więźniów będzinickich skupiły koło więzienia szumowiny z Wampia, Sosnowca i wogóle z całego Zagłębia, które dopiero policja musiała rozprędać. Rozu-miemy, że władze likwidowały bunt więźniów unikając za wszelką cenę rozlewu krwi. Obecnie jednak, w imię powagi władz, oraz w imię usunięcia jednego ze źródeł niepokoju w Zagłębiu, buntownicy powinni zostać surowo ukarani, oraz wywiezieni z tutejsze-go terenu.

nych, oraz zajął się rozpatrzeniem kilku po-dań. Poza tem przyjęto do wiadomości, że Bank rolny udzielił powiatowi pożyczki w wysokości 7.190 zł. na przeprowadzenie me-ljoracji łąk w fermie Wojkowice Kościelne. Ferma ta należy do państwa, zaś dzierżawi ją sejmik będzinicki.

Wandalizm.

W Dąbrowie w ostatnich czasach z przy-krością dalo się zauważyć systematyczne ni-szczenie i obdzieranie z kory przydrożnych drzewek. Sprawcami tego jest przeważnie, waleśająca się bez żadnej opieki młodzież. Onegdaj np. udało się zatrzymać policyj jednego z młodocianych wandalów, podeza-obdzierania kory z drzewa. Jest nim 15-letni Wiktor Juszczyk, zamieszkały przy ul. Ze-romskiego 32. Policja w podobnych wypad-kach powinna podciągać do odpowiedzialności rodziców, którzy zwracają małą uwagę na swe dzieci, pozwalając im na karygodne wy-bryki.

10-lecie Tow. muzyczno-śpiewaczego „Harmonia”.

Istniejące od dłuższego czasu w Golenogu Tow. muzyczno-śpiewacze „Harmonia” ob-chodząc będzie w nadchodzącą niedzielę t. j. 17 b. m. niezwykle uroczyste 10-lecie swego istnienia. Uroczystość ta połączona będzie jednocześnie z poświęceniem sztandaru Towarzystwa. Program uroczystości obchodzi następujący: zbiórka o godz. 8.15 rano, powi-tanie delegatów i gości, wręczenie sztandaru chorągiewu, wymarsz z dwoma orkiestrami o godz. 8.45 do kościoła w Golenogu na mszę św., powrót do lokalu Domu ludowego, podpisanie aktu chrztu i wbijanie gwóźdźi. wspólny obiad o godz. 1 popoł., akademja o godz. 5 oraz o godz. 7.30 wiecz. wieczornica. Jednocześnie zarząd T-wa za naszem pośrednictwem prosi o wzięcie udziału w obcho-dzie towarzystwa śpiewacze, mające siedzibę na terenie Zagłębia, a które nie otrzymały zaproszeń z braku ich adresu oraz wszyst-kich byłych członków „Harmonii”, którym zaproszenia nie zostały doręczone również z powodu braku adresu.

Wypadek autobusowy.

W związku z robotami prowadzonymi od wczoraj na przejeździe katowickim w Sosnowcu wszelki ruch kołowy został skierowany ul. Teatralną, Graniczną i Sobieskiego. Na ul. Teatralnej, gdzie również są prowadzone ro-boty, ruch kołowy jest przeto bardzo utrud-niony. Wczoraj przed południem podczas wymijania się wozu z autobusem via a vis teatru zdarzył się wypadek, który na szczę-szczę zakończył się tylko potłuczeniem szyb w autobusie nr. 2540 kl. oraz na pstrachu nie-licznych pasażerów. Oto kierowca autobusu, wymijając wóz, wjechał na drewnianą kładkę, jaką przykryty był rów kanalizacyjny. Zepsute deski nie wytrzymały ciężaru i załazł na się, autobus zaś przedzierał się na bok, zatrzymując się szczęśliwie o mur, ogradzający ogród. Wypadek powyższy powinny wziąć pod uwagę czynnicy, do których na-leży dbanie, aby na ulicach nie znajdowały się niebezpieczne pułapki mogące być przy-czyną nieszczęść.

Czarna Przemśa wylała.

Wskutek obfite padających ostatnio desz-

czów, poziom wody Czarnej Przemśy dość znacznie się podniósł, powodując w niektó-rych miejscach wylewy. Jak zwykle, została zalana ulica pod tunelem obok fabryki Hul-czyńskiego, wobec czego ruch pieszy skiero-wany jest ulicą Chemiczną.

Czem mierzą jagody?

Od dwóch tygodni na ulicach miast Zagłę-bia widzi się często przejeżdżające wozy z jagodami, przywożącymi do nas z okolicz-nych wsi. Mieszkańcy spragnieni smacznych i soczystych jagód kupują je i spożywają, nie zwracając nawet uwagi w czym one się znaj-dują i czym są mierzone. Pomijając już wy-gład niektórych skrzyń i koszy, w których przewozi się jagody, należałoby zwrócić ba-czniejszą uwagę na naczynia, które mierni-ko są jagody. Są nimi w przeważnej części stare, zardzewiałe półkorce, które nadają się raczej do wyrzucenia na szmalce, a nie do jakiegokolwiek użytku. W Dąbrowie poli-cja pociągnęła do odpowiedzialności kilku sprzedawców, odbierając im jednocześnie brudne miary. Współdziałal w tym wypad-ku z policją dla swego dobra winna publi-cność, wskazując jej niechłujnych sprzedaw-ców jagód.

„Smaczny” chleb.

Pomimo przeprowadzonej w tych dniach kontroli piekarni przez policję w Dąbrowie i nakazaniu szeregu kar doraźnych na właścicieli niestosujących się do przepisów sanitar-no-hygienicznych, niektórzy piekarze nie przejęli się tem zbytby i nadal wypiekają chleb w warunkach nieodpowiednich. Oneg-daj np. policja spisała protokół na Wojcie-cha Michalskiego (Siemkiewicza 12) za wy-piek chleba z robakami. Najbardziej nieprzy-jatnym środkiem celem ukrócenia niechlujstwa, by-łoby natychmiastowe zamykanie tych pie-karni, których właściciele są wrogami czysto-ci.

Odnażenie uciekiniera.

Swojego czasu pisaliśmy o ucieczce z domu rodzicielskiego 18-letniego Edwarda Brożny, zamieszkałego przy rodzicach w Sosnowcu (Radziewicza 24). Młodzieniec ów, wysłany przez ojca do hurtowni celem kupna tytoniów i papierosów, poczuwszy pieniądze w kieszeni wyjechał nad morze. W tych dniach został odnaleziony przez poszukują-cą go policję na Helu i przetrzymany na łono rodziny.

Miłe są złego początki, lecz koniec żalony.

Lazar Stanisław, zamieszkały w Grodzku, otrzymawszy z kopalni Grodzkiego Towar-zystwa zaliczkę w sumie 60 zł. w drodze do domu wstąpił na „jednego” i, jak to najczę-sciej bywa, ulegając pokusom przygodnych kompanów, pozwolił sobie na więcej. Pod wpływem silnego podniecenia i rozmarzenia Lazar udał się do parku Grodzkiego Towar-zystwa, gdzie na trawniku zasnął snem bło-gim. Obudziwszy się po siedmiodzielnym wypoczynku, L. z przerażeniem stwierdził brak 50 zł., które miał przy sobie ukryte w książeczce obrachunkowej. I nie pomogło poszkodowanemu uciekanie się do policji o pomoc w odnalezieniu gotówki, przeznaczonej na wyżywienie bardzo licznej rodziny.

Kto zachorował na dur plamisty?

KARYGODNY CZYN AMBULATORJUM KASY CHORYCH W WYSOKIEJ.

W dniu 11 b. m. zdarzył się na terenie Za-głębia wypadek tak niesłychany, że należy go z całą stanowczością napisać. Miano-wicie, jak wiadomo, jedna z najgroźniej-szych chorób, dur plamisty, przenosi się za pomocą wszy. W wypadku zatem przebywa-nia w pobliżu człowieka dotkniętego tą e-traszą chorobą zarazić się jest bardzo łatwo. Tymczasem ambulatorjum Kasy chorych w Wysokiej (pow. zawierciański) przetranspor-towało chorego na tyfus plamisty Zacięre Stanisława lat 40 ze wsi Chruszczobrody do szpitala w Będzinie zwykłym przedziałem po-ciągu osobowego, w towarzystwie pasażerów. Zacięra był do tego stopnia zawzany, że w szpitalu na Saturnie musiano go trzy-krotnie kąpać zanim uwolniono nieszczęśli-wego od robactwa. Nie ulega wobec tego wątpliwości, że tylko cud boski mógł uchro-nić współtowarzyszy jego podróży do Będzina od zarażenia się śmiertelną częstokroć chorobą. Dotychczas niewiadomo, czy kte-padł ofiarą karygodnej lekkoomyślności kie-rownika ambulatorjum w Wysokiej, ale tr-dno sobie wyobrazić, aby mogło być inaczej. Lekarz, który popełnił tak niesłychany błąd, a choćby niedopatrznie, nie nadaje się do wykonywania swego odpowiedzialnego zawo-du, a tembardziej na stanowisku kierownika ambulatorjum Kasy chorych, na którą i tak społeczeństwo nie patrzy z przyjaźnią, bo nie wiadomo dotychczas czy szala jej pozytyw-nych czynów przeważa szalę błędów i zł., jak-le wyrządziła. Dla jasności sprawy trzeba do-dać, że chory przysłany był do Będzina już po postawieniu diagnozy, stwierdzającej wy-padek duru plamistego.

Upadek z 3-go piętra.

Onegdaj o godz. 12.30 w południe wypad-la z okna 3-go piętra na podwórzu 3 i pół le-tnia Janina Wójcik, zamieszkała przy rodzi-cach w Sosnowcu (Konstantynowska 1), do-znając ogólnych obrażeń ciała oraz złamania nogi powyżej kolana. Dziełczynkę przenie-siono na kurację do szpitala na Pokin.

Wypadek ten był bardzo żywo komento-wany przez ludność dzielnicy konstantynow-skiej, rzadko bowiem zdarza się, aby upadek podobny nie skończył się śmiercią. Od pew-nej śmierci dziecko uchroniło się tylko dzie-ki temu, że podwórze nie było wybrukowane.

Skazanie złodziejk.

(1) 20-letni Wilhelm Górnik z Łagiewnik na Górnym Śląsku przyjechał do Sosnowca, gdzie wraz natknął się na dziewczynę lek-kiego prowadzenia, Annę Kozikównę (l. 18), która wciągnęła go do swego mieszkania, mieszczącego się w suterynie domu nr 42 przy ulicy Modrzejskiej.

Gdy po pewnym czasie Górnik wracał z gościłymi apartamentów, zauważył w port-felu brak 50 złotych. Wrócił się, ale złodziej-ki już nie zastał.

Wobec tego poskarżył się policji, która po przeprowadzeniu dochodzenia, przekazała sprawę sądowi pokoju.

Anna Kozikówna została skazana na mie-siąc więzienia z zaleceniem aresztu prewen-cyjnego.

Skutki lekkoomyślności.

Onegdaj zgłosiła się do komisarzatu poli-cji w Dąbrowie Jadwiga Chaldys, (Narutowi-cza 36), zajmująca się wypożyczaniem ro-werów, zawiadamiając, że wypożyczyła przed paru dniami rower wartości 80 zł. niezna-jomemu osobnikowi, który jej go nie zwrócił. Podobny wypadek zdarza się Chaldysowej nie po raz pierwszy i jest to tylko wynik jej lekkoomyślności, bowiem przy wypożycza-niu rowerów powinna wiedzieć komu je da-je, a oł nieznanym brać kaucję lub też in-ny zastaw. Wówczas uniknąłaby strat.

„Na gape”.

(1) Wolf Herman (Modrzejów, Henryka 8) jechał bez biletu pociągami z Katowic do Sosnowca. Konduktor go przyłapał, a Sąd pokoju w Sosnowcu skazał na 3 złote grzy-wny i 5 złotych z 15 proc. odliczowaniem na rzecz kolei oraz na koszty sądowe.

Z mieszkania.

Aleksandrowi Wcisło zamieszkałemu na Piaskach (kolonia Focha) skradzione z zam-kniętego mieszkania garderobę, wartości 300 zł. oraz 7 zł. gotówkę.

Odpowiedź Redakcji.

Pani R. F. Ul. Kąskiego 1. 5 w Katowi-cach.

Sosnowiczanie na polowaniu.

Wybrało się ich czterech na polowanie do wsi Bobry przy stacji kolejowej Teklinów w okolicach Radomka. Wyruszyli z Sosnowca już w ubiegłą niedzielę wieczorem, aby w poniedziałek już o świcie strzelać do dzikich kaczek...

Przebieżny poranek lipcowy sprzyjał naszym myśliwym, dubeltówki śniły w błaskach wstającego słońca, które przegladano się coraz wyraźniej w tafi wielkiego stawu.

Nagle serce jednego z myśliwych zadrażyło ze wzruszenia... Na stawie ujrzał sznur kaczek... Było ich aż dziesięć! Przetarli oczy raz i drugi, bo nie wiedział dobrze: sen to, czy jaw.

Ukryty w nadbrzeżnych krzakach oczu od kaczek oderwać nie mógł i w pewnej chwili zdecydował się... Wycełował i pa! pa! strzelił i zabił odrazu 10 kaczek. Radość i dumę jego nie miały granic.

Lecz gdy w duszy dziękował św. Hubertowi, patronowi myśliwych, zjawiała się bańka ze wsi i dalej lamentować, bo były to jej kaczki jako żywo nie dzikie, lecz poczciwe kaczuszki domowe.

Niefortunemu myśliwemu nie pozostało nie innego niż zrobienie tylko zapłacić za kaczki. Zapłacił biedak 22 zł. gotówką i 2 postrzelone kaczki zostawił babie na pułki. Za tę cenę nauczył się zapewne odróżniać kaczki domowe od kaczek dzikich.

Kronika Zawiercia.

Z Magistratu.

Do Kielce wyjechał wiceprezydent A. Ciechomski dla zatwierdzenia planów budowy szosy włodawskiej oraz planów inwestycyj w reżni miejskiej. Jednocześnie p. Ciechomski prowadzi starania o uzyskanie subwencji na zatrudnienie bezrobotnych.

Tragiczne skutki kąpieli.

Podczas kąpieli w ostatnich upalnych dniach utonął w rzce Warcie pod Myszkowem 20-letni mieszkaniec wsi Pustkowie Łąckie.

Bójka.

Na pierwszym przejeździe pomiędzy mocno podchmielonymi przejeżdżającymi Kaziemierzem Gajkiem, Piotrem Kozarą, Franciszkiem Chałczyńskim, Józefem Kupeckim, Janem Gwałtem, Bredisławem Jankowskim i Józefem Kwapiem wynika zacięta bójka, która zgromadziła okolicznych ludzi około 2000 osób. Po rozproszeniu tłumy policja przystąpiła do wytrzeźwienia, oadzając ich do wytrzeźwienia i pociągając do odpowiedzialności sądowej.

Porachunki.

Na tie porachunków osobistych Stanisław Wójcik i Władysław Baryłowie, w stanie nie trzeźwym pobili Mariusza Gołka, właściciela domu przy ulicy Ogrodowej. Prócz kary za bójkę i zakłócenie spokoju publicznego, czeka ich odpowiedzialność cywilna w formie odszkodowania za pobicie, którego sądowo Gosek zażądał.

Kronika Olkuska.

Poświęcenie kamienia węgielnego.

W dniu 10 b. m. o godzinie 2 popołudniu we wsi Pomorzany (pod Olkuszem) ksiądz dziekan Marek Smółka w obecności p. starosty Stamirowskiego, członka Wydziału Semiku powiatowego p. Jarno, wojta i licznie zaproszonych gości, dokonał uroczystego poświęcenia kamienia węgielnego pod nowo budującą się szkołę powszechną w Pomorzanych. W fundamentach zamurowano akt zawierający historię budowy gmachu, podpisany przez obecnych.

Piękny czyn Pomorzanie.

Mieszkańcy wsi Pomorzany w powiecie Olkuskim z inicjatywy p. starosty Stamirowskiego zrzekli się pewnych korzyści, osiąganych z wywozu giełziny, w wysokości 2 zł. od tonny, przeznaczając fundusz ten na budowę szkoły powszechnej i Domu ludowego. Komitet budowy stanowią pp.: Andrzej Mitka, Ignacy Piątek, Adam Trzcionkowski i Jan Jochymek. Dotychczas zebrano 30 tys. zł. Gmach projektowany jest na większą skalę, podług wymagań higieny i potrzeb, do których ma służyć. Ogólne koszty będą wyniosły 100 tys. zł. Szlachetny czyn mieszkańców wsi Pomorzany zasługuje na naśladowanie.

Włamanie.

W nocy z dnia 10 na 11 b. m. w Myślenicach niewytropieni dotychczas sprawcy wtargnęli do budynku szkoły powszechnej, przez wybić szyby i skradli cztero-lampowy radio-aparat wraz z rozgłośnikiem ogólnej wartości około 700 zł.

Zawody piłki nożnej.

Niedzielne zawody piłki nożnej w Wolbromiu między Tow. Sp. „Sarmata” z Wolbromia i Tow. Sp. „Vesta” z Olkusza o mistrzostwo, dały wynik 3:2 (na korzyść „Sarmaty”). Zawody odbyły się w nader trudnych warunkach z powodu ulewnej deszczu i błota.

Krwawa tragedia nieletnich.

ZAKOCHANY 19-LETNI CHŁOPIEK ZABIJA UCZENICĘ PIĄTEGO ODDZIAŁU I NASTĘPNIE SAM POPEŁNIA SAMOBÓJSTWO.

Z Warszawy donoszą, że cała niemal Praga żyje od przedwczoraj pod wrażeniem potwornego morderstwa i samobójstwa, dokonanego przy ulicy Targowej 59.

W domu tym jest dozorca Jan Kłosowski, który zamieszkiwał tam wraz z żoną Franciszką i córką-jedynaczką, trzynastoletnią Irenką.

Przed rokiem mniej więcej z Kłosowskim zaczął pracę, jako pomocnik, 19-letni Władysław Piwowarski.

Chłopak ten kochał się w młodocianej córce dozorczy i nie krył się ze swoją miłością.

Trochę to ludzi śmiechyło, trochę gniewało. Gdy Piwowarski nie ustawał w swych zalęcankach, Kłosowski oświadczył, że tego nie ścierpi i zagroził mu, że go odda.

Piwowarski jednak nie rozstawał się z myślą o Irence.

— Gdy tylko ukończę służbę wojskową, ożenie się z tobą i będziemy szczęśliwi — mawiał.

Irence nie były w głowie amory. Rosła nad wiek, była rozsądną i miłą dziewczynką, chodziła do 5-go oddziału szkoły powszechnej i lubiła się uczyć.

W początku lipca właściciel domu, Feliks Kołkiewicz, aptekarz Kasy chorych, wyjechał z rodziną na urlop, do Zakopanego.

Klucze od swego mieszkania, położonego na 2 piętrze, oddał Kłosowskiemu. Poecił mu pilnować mieszkania, zastrzegł tam od czasu do czasu, podlać kwiaty, okna otworzyć...

Do pustego mieszkania państwa Kołkiewiczów zachodziła często Irenka. Brała z sobą książki, zeszyty, robotkę, zabawki. Zachodził tam także Piwowarski, który ścierał kurz i podlewał kwiaty.

Przedwczoraj o 10 rano,

jak dni poprzednich, poszła Irenka do mieszkania właściciela domu. Później znalazł się tam także Piwowarski. Co działo się w mieszkaniu — pozostanie tajemnicą. O 12 widzia-

no jeszcze córeczkę dozorczy na balkon.

Gdy w godzinę później Kłosowska zaczęła wołać córkę na obiad, z drugiego piętra nie było odpowiedzi. Poszła na górę, zapukała do drzwi — też nikt nie odpowiadał.

Tknęta niepokojem, pobiegła po męża. Gdy i Kłosowski nie doznał się żadnej odpowiedzi, sprowadzono ślusarza, który wyważył drzwi.

Po wejściu do przedpokoju znaleziono na podłodze leżącą na wznak

w ogromnej kałuży krwi Irenkę. Obok na murze gawowej wisiał na szelkach

trup Piwowarskiego.

Na ziemi spostrzeżono małą, zakrwawioną siekierkę.

Wiślela odcięto. Był jeszcze ciepły.

Oto schemat straszliwej zbrodni i samobójstwa. Co było jej bezpośrednim powodem — nie sposób oczywiście odgadnąć.

Ustalid tylko można, że Piwowarski dokonał swej zbrodni, gdy Kłosowska, wzięwszy kluczyki i zabawki, które zmieniłono

w jej kureczowo zacienionych rękach, chciała wyjść z mieszkania i podchodziła do drzwi. Zadał jej wówczas śmiertelny cios siekierą w tył głowy. Uderzenie rozplatało czaszkę. Drugi cios zadał zabójca już leżącej — przebijając i miażdżąc twarz.

W mieszkaniu znaleziono dwa listy Piwowarskiego.

Jeden przygotowany najwidoczniej poprzednio, drugi pisany po zbrodni. Splamiony krwią. W pierwszym przeproszał właścicieli mieszkania za wszystko, co się tam stanie, w drugim pisał:

— Zabiłem Irenkę z miłości, bo kochałem ją, ona mnie nie. Żegnaj was, kochana matko, bracia i siostry.

Bielizna na dziewczynce została porwana, przy czym lewa noga była zupełnie obnażona. Przypuszczać można, że Piwowarski dopuścił się na swej ofierze defloracji.

1.689.350 t. dolar., Bank Angielski: zapas złota 152.008.789 funt. szterlingów, obieg banknotów 196.297.325 funt. szterl. Bank Rzezy Niemieckiej: zapas złota w kraju 1.744.960 tys. marek, zagranicą 57.866 tys. zapas dewiz 70.288 tys., obieg biletów bankowych 3.219.315 tys. marek, Bank Francuski: zapas złota w kraju 3.682.507 tys. fr., zagranicą 1.864.311 tys., obieg biletów 52.107.333 tys. fr.

WYDATKI I DOCHODY MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO. Dochody Monopoli Spirytusowego wynosiły w ciągu maja 35.0 mil. złotych, wydatki zaś 34.8 mil. Z tej liczby 22.0 mil. wpłacono skarbowi państwa, 0.6 milionów na rachunek samorządów tytułem udziału w opłacie skarbowej od spirytusu, faktyczne zaś wydatki jako to: kupno spirytusu, rektyfikacja i utrzymanie dyrekcji wynosiły 12.2 miliony złotych.

NOWY SPOSÓB ŚCIGANIA ROSZCZEN PIENIĘŻNYCH. W numerze 60 Dziennika Ustaw ukazało się rozporządzenie ministra poczt i telegrafów, wprowadzające instytucję t. zw. zleceń pocztowych. Zlecenie pocztowe służy do ściągania roszczenia pieniężnego za pośrednictwem Urzędu pocztowego, któremu porucza się ściąganie roszczenia za pomocą listu zleceniowego albo kartki zleceniowej. Za pomocą jednego listu zleceniowego można poruczyć ściąganie kwoty do wysokości 1000 zł., a tylko, gdy kwota zlecenia ma być przekazane za pomocą blankietu nadawczego PKO., — do wysokości 10.000 zł. Jeżeli jednak dokumentem wiarygodnościowym jest weksel, który w razie ścieżyskania zapłaty ma być zaprotestowany, zlecenie w żadnym razie nie może przewyższać 1000 zł. Za pomocą kartki zleceniowej można poruczyć ściąganie kwoty powyżej 100 zł. Listy zleceniowe muszą być nadane jako listy polecone i opłacać ponadto znaczkami drobną należytość manipulacyjną. Jest to bardzo wygodny sposób ściągania szczególnie drobnych roszczeń pieniężnych.

RUCH W POLSKICH PORTACH. Ruch portowy w Gdyni był w ubiegłym tygodniu mniej ożywiony. Zawinęto do portu 9 parowców o łącznej ładowności 7.955 ton rejestrowanych netto. W liczbie tej statków polskich było 2, szwedzkich 4, duńskich 2, niemieckich 1. Wszystkie weszły próżne. Odpłynęło w tygodniu z portu 9 parowców o łącznej ładowności 6.018 ton rejestrowanych netto, w tej liczbie 2 polskie, 5 szwedzkich, 2 duńskie. Statki na wyjściu wywoziły 14.418 ton węgla, w tej liczbie 410 ton węgla bunkrowego.

W czerwcu port tczewski opuściło 20 statków morskich o łącznej ładowności 7.340 ton rejestrowanych netto, w tej liczbie 1 parowiec (Gdańsk) i 19 lichtug morskich. Na 19 statkach powiewała bandera polska, na jednym niemiecka. Wywieziono na lichtugach morskich 12.765 ton węgla, w tej liczbie 645 węgla bunkrowego.

Życie gospodarcze.

Spóźnione żale niemieckie.

Z POWODU WOJNY CELNEJ Z POLSKĄ.

„Reichsverband der Deutschen Industrie” stwierdza w poufnej komunikacji z czerwca r. b., wysłanej do członków związku, że zwykła cen żywności na rynkach niemieckich i podnoszona w związku z tem przez sferę robotniczą kwestia wyższych płac robotniczych w przemyśle niemieckim, między innymi znajduje swe źródło w polityce agrarnej rządu Rzeszy, który zamknął wschodnią granicę celną dla polskich produktów, powodując w ten sposób ogólnie wzmagającą się drożyznę w miastach niemieckich. Zdaniem „Reichsverband” import artykułów żywnościowych z Polski był w znacznej mierze regulatorem

cen żywności w Niemczech.

Komunikat ten jednak nie mówi o konkretnych środkach zwalczania tego stanu rzeczy przez przemysł niemiecki.

Kronika gospodarcza.

BANKI EMISYJNE W CZERWCU. Na dzień 24 czerwca b. r. przedstawiały się zapasy złota, w złocie i dewiz, oraz obieg banknotów największych banków emisyjnych następująco: U. S. Federal Res. Bank: zapas złota 3.028.260 tys. dolarów, obieg banknotów

Jedynie proszki do prania:

„BLASK” i „MEWA”

nie zawierają

Soli utleniających, które w dużej mierze spalają bieliznę, to też w uznaniu zostały nagrodzone licznymi nagrodami. 39909

OBWIESZCZENIE.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu II rewiru Sosnowieckiego kancelarję swą przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu mający, na zasadzie art. 1030 U. P. C. obwieszcza, iż w dniu 8 sierpnia 1927 r. o godz. 10 rano w Sosnowcu przy ul. 3 Maja pod Nr. 21 w pomieszczeniu Mojżesza Szabasa to jest w miejscu przechowania przedmiotów odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację w terminie ruchomości oszacowanych na 1800 zł. a należących do Mojżesza Szabasa z 12 kosztów, na rzecz Józefa Sendera.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzyć można w dniu i miejscu licytacji.

p. o. Komornika Sądowego
Jan Chrzastowski.

KINO-TEATR

„UDZIAŁOWY”

Od poniedziałku 11 lipca i dni następne.

Pierwszy obraz polskiego komitetu walki z handlem kobietami i dziećmi
Krzyk 100.000 niewinnych ofiar!
Przeostrogą dla wszystkich dziewcząt!

Przeostrogą dla wszystkich dziewcząt

KRZYŻOWA DROGA BIAŁYCH NIEWOLNIC

(Z ZA KULIS NIERZĄDU)

Film, który widzieć powinni! Każda młoda dziewczyna! Każda kobieta! Każda matka! Każdy ojciec! Szajka handlarzy żywym towarem! W rolach głównych: RUDOLF KLEIN RUGGE (odtwórca D-ra Mabuse) MARY KID — WERA ENGELS i MIA PANKAU.

POT i NIEMIŁA WONA z RAK NÓG i PACH
SUWA ZNANY I NIEZASTĄPIONY
SUDORYN
W DŁUGOKU z SITKIEM.
FABRYKA CHEMICZNO-FARMACEUTYCZNA
AP. KOWALSKI
WARSZAWA

3807-15

ROZRYWKĘ i EMOCJĘ

niezbędna dla rozerwania umysłu po całodzienniej pracy znajdzie każdy, kto weźmie udział w bezpłatnej rozgrywce o

Radjo-Aparat wartości 1600 zł.

Bezpłatna ta rozgrywka trwa codziennie aż do skutku u nas

Zapraszamy całe Katowice i Zagłębie do wzięcia udziału W DZIAŁE ARTYSTYCZNYM od 15 b. m. nowy program. DUET TANECZNY PP. Janaszek. TANCE SALONOWE PP. Madelaine i Rene.

Muzyka pod kierownictwem znakomitych kompozytorów KAGANA i CUKIERMANA.

3557

Lokale.

Poszukuję pokoju z kuchnią. Czynną ewentualnie zgłoszenia do Administracji Kurjera po „czynsz”. 4184-3

Poszukuję się od sierpnia Sosnowiec lub Będzin dwóch pokoi z kuchnią możliwie z wygodami. Zgłoszenia Będzin Kościuszki 60, telefon 66. 4443-5

Pokój do wynajęcia przy rodzinie. Osobny wódnik, elektryka. Sosnowiec, Ulica 4 a u gospodarza. 4491-2

Nauka i wychowanie.

CHCESZ UTRZYMAĆ PŁOSKĄ? Musisz ukończyć kursa łączowe korespondencyjne prot. Sekulowicza, Warszawa, Żorawia 42. Kursy wyuczają listownie: buchalterii, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografii, nauki handlu, prawa, kalendarji, pisania na maszynie. Po ukończeniu świadectwo. 4443-17

CHCESZ UTRZYMAĆ PŁOSKĄ? Musisz ukończyć kursa łączowe korespondencyjne prot. Sekulowicza, Warszawa, Żorawia 42. Kursy wyuczają listownie: buchalterii, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografii, nauki handlu, prawa, kalendarji, pisania na maszynie. Po ukończeniu świadectwo. 4443-17

Różne.

Korzystając z okazji, Batikowania i tworzenia, malowania wycieczką w krótkim czasie na bardzo dogodnych warunkach, Romanowa Sosnowiec, Piłsudskiego 42 4411

Zgubione dokumenty.

Skradziono książkę wojskową wydaną przez 5 p. a. p. we Lwowie na nazwisko Chłond Stefan. 4414-3

Skradziono książkę wojskową wydaną przez 69 p. o. w Gnieźnie na nazwisko Skorus Jan. 4415-3

Zgubiona metryka urodzenia wydaną przez Urząd Parafialny Kraszynie na nazwisko Błanka Karola unieważnia się. 4510

Antoni Drodzi zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Sosnowiec 4506

Buczek Jan zgubił książkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec 4505

Zgubiono prawo jazdy doręczarkiel Jana Cherpi Sosnowiec, Wieszka Nr. 30. 4502

Piekoszewski Władysław, Cieladzi ul. Nowa Nr. 1 unieważnia zgubione dokumenty: Książeczka wojskowa, karta mobilizacyjna, legitymacja zasiłku bezrobotnych. 4492-3

Skradziono dowód osobisty i różne dokumenty na imię Anna Ania Dziwiewska. 4493-5

Śludak Józef unieważnia zgubioną książkę Kasy Chorych w Sosnowcu 4493

Gorański Józef zgubił wyciąg z ksiąg ludności wydany przez magistrat Sosnowca. 4494

Drobne ogłoszenia.

Kupno i sprzedaż.

Radioaparat czterolampowy 200 zł. biurko debowe zupełnie nowe 200 zł. sprzedam Wiadomość Dąbrowa Górna. Krótka 5 gospodarz domu Bahczyński. 4511

Motocykl niemiecki z przyczepką w dobrym stanie 8 KM światło elektr. Socjusz, tanio sprzedam. Katowice, telef. 8 11, Jordowa 3. 4503

Do sprzedania dwa rowozy, wózy, siekacznie, koła powozowe, wanna, Sosnowiec, Wiejska 30. 4501

Książkę bezkowóz drewniany o pojemn. tysiąc litrów Wiadomość: Posmykiewicz, Sosnowiec. 4500-2

Do sprzedania kontrabas, altówka koncertowa, aparat fotograficzny 13 na 18. Wiadomość w Admin. 4499-2

Wózek fotele rozkładany bardzo praktyczny dla chorego, prasa żelazna pancerna, szafy gdańskie, biura amerykańskie, fotele klubowe, otomany, nowego typu, łóżka pościowe, metalowe lekkie wygodne trwałe poleca B. Blotniewski handel nowych i używanych mebli — Sosnowiec 3 Maja 7. 4491

Posady i prace.

Potrzebna wychowawczyni do starszych szkolnych dzieci na czas wakacyjny do Bystrzy. Zgłoszenia Piłsudskiego 98 4512

Stolarz, modelarz poszukuje pracy od zaraz. Zgłoszenia: Filja „Kurjera Zachodniego”, Zawiercie 4509

Ekspedjentka zdolna do sklepu wędlin potrzebna zaraz. Oferty pisemnie: T. Plekarski, Zawiercie, Nowofabryczna. 4508

Potrzebny pomocnik fryzjorski na sobotę. Wiad: Ząbkowice Popczyk 4504

CENY OGŁOSZEŃ:

Przed tekstem (Pierwsza strona) za wiersz mm 1-lampowy układ 4-szpaltowy	50 gr.
W tekście	35
W tekście, w kolumnie	50
Ze tekstem	15
Nakrośnięty w tekście, ze wiersz mm. 1-lampowy, układ 4-szpaltowy (do 50 wierszy)	15 gr.
	(do 80) 25
	(do 100) 30
	(ponad 100 w.) 35

Ogłoszenia w dodatku ilustrowanym, oprócz 1-iej strony, 1 cm. 1.50.

Bielenie na słońcu

zastąpić nie mogą różne usiłanie reklamowane, a mimo to szkodliwe środki do prania, których składniki gospodyni nigdy poznać nie może. Kupując jednak „Mydło Kollontay z pralką” przekonasz się natychmiast, że za swe ciężko zarobione pieniądze, otrzymałaś towar pierwszorzędny. A już po pierwszym praniu pierwszorzędem „mydłem Kollontay” widzimy, jak w sposób bardzo prosty, tani i oszczędny bielisznie swej nadszadac można śnieżną białosć.

Mydło

KOLLONTAY

z pralką

balent

Generalny zastępca na Zagłębie Dąbrowskie
A. M. Redlic — Będzin, Kollontaja 34

Jesteś łysy?

Zastosuj „RADIO-CAPILL” (balsam, ziola i mydło). Bajeczne skutki na 3 — 4 dzień! Usuwa, grzybek, główną przyczynę łysienia, upięz, świeżość skóry, łamliwość i rozdw. sie włosów. Przy każd. flakonie podziękowania od łysych, którzy odzyskali włosy. Do nabycia w skł apt. pp. Jagiellowicz, Reimera, Frydeckiego, Szpigiła, Misińskiego, w Będzinie: Kwiatka i Jaskowicza. Tamże: Nowości Olówek „AGAWA” usuwa po 3 dniach piegł Płyn „RADIO-MAT” przeciw tłustej cerze, czerw. nosa i poceniu się z przyrządem do moment. usuwania wargów, Krem „Teatral”, cud wybielający cerę, usuw. zmarszczki, faldy, gęsie łapki nawet u osób starszych 2720-5

BEZKONKURENCYJNEJ DOBROCI
JEST WYSOKO PROCENTOWE
WE MYDŁO DO PRANIA

„POMORSKIE”

3392-8

ZAKOPANE

nowourządzony

Pensjonat „PRZEŁĘCZ”, ul. Kościelna 5

poleca eleg. umebłowane, słoneczne pokoje z werandami, Nowoczesne wygody. Wykwintna kuchnia. Ceny umiarkowane. — 3208-22

Niebawale trwałe z przebiegłym polyskiem są

LAKIERY-MALEJE

marki 3891 9

„BLASK”

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miesięczna z odnoszeniem do domu lub z przesyłką pocztową

3 zł. 50 gr.

Prenumerata zagraniczna miesięcznie 5 zł.

Cena egzemplarza 20 groszy.

REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 61.
ADMINISTRACJA: Dąblińska Nr. 1. Telef. Nr. 73.

Katowice: REDACJA i ul. Andrzeja 1/1. p. ADMINISTRACJA i Telefon Nr. 23-04.

Filje i agencje własne: Będzin, Małachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 9, telef. 1-25. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Grodziec, Będzińska

Redaktor odpow.: Konstanty Cwierk.

Druk „Kurjera Zachodniego” w Sosnowcu, Dąblińska 1.

Wydawcy Sp. Akc. „KURJER ZACHODNI”.